SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

VÎNT BUN LA PUPA...

După campionatul mondial de navomodele

De curînd, în localitatea Iablonec Nad Nisou din Cehoslovacia s-a desfășurat primul campionat mondial de navomodele grupa C în regulamentul NAVIGA. La această mare competiție a luat parte și un lot de sportivi români, avînd conducător pe *Dumitru Calomfir*, instructor de modelism la C.M.E.F.S București, pe care, la întoarcere, l-am rugat să ne dea cîteva amănunte.

— Deși se află la prima ediție, campionatul mondial s-a bucurat de o largă participare, cu sportivi din Bulgaria, Polonia, Franța, Italia, R.F. Germania și din alte țări, preocupați de a construi machete de nave celebre care au cutreierat sau cutreieră mările și oceanele lumii. Lotul nostru a fost format din sportivi ai asociațiilor „Aeronautica" și „Energeticianul" București în frunte cu ing. Silviu Morariu, care a și făcut parte din juriul internațional de arbitri, împreună cu ing. Vsevolod Romanescu, arbitru asistent. Fiind binecunoscuți de la alte competiții internaționale la care au participat cu rezultate remarcabile, constructorii români și navele lor au fost înconjurați de la început cu mult interes.

— Cum s-a desfășurat, practic, concursul ?

— Toate modelele, însoțite de o documentație tehnică cît mai complexă, au fost aranjate într-un complex expozițional, în vitrine special amenajate. Imaginea acestui „port" în care au ancorat aproape 200 de nave din toate timpurile era de-a dreptul impresionantă. Publicul din localitate a așteptat deschiderea acestei expoziții ca pe un eveniment extraordinar. Cred că este suficient dacă spunem că de-a lungul celor cîteva zile prin fața exponatelor s-au perindat peste 50 000 de vizitatori de toate vîrstele. Pe tot acest răstimp au avut loc ceremoniile carturilor marinărești, asigurate de pionierii clubului K.L.M. „Admiral", gazda competiției și alte festivități oficiale. Corpul de arbitri, pe clase de modele, au examinat navele, documentațiile însoțitoare acordînd punctaje potrivit regulamentului pe baza cărora s-au acordat medaliile.

— Ce ne puteți spune despre rezultatele obținute de sportivii noștri ?

— Participarea noastră a fost încununată de rezultate bune și foarte bune. Avem în vedere cele două medalii de argint cîștigate de ing. Ioan Lăzărescu, cu nava „Sambuco" și Andrei Ghițescu cu nava „Ametiyst" și șase medalii de bronz obținute de Ioan Oros *(2), Ilie Goga, Bujor Răzvan, Cristian Georgescu și Adriana Dulgheru. Putem spune că s-a debutat bine în primul campionat mondial al acestei discipline tehnico-aplicative.*

— Nu ne rămîne decît să vă adresăm urarea marinărească „vînt bun la pupa", în continuare !

V. T. MUREȘ

„CUPA DE TOAMNĂ" LA KARTING

În condițiile unei bune organizări, asigurată de asociația „Automobilul" și filiala A.C.R. Galați, pe kartodromul din localitate s-au desfășurat întrecerile „Cupei de toamnă" la karting. Cei 40 de sportivi din 14 județe au oferit spectatorilor prezenți o întrecere agreabilă și de un bun nivel tehnic și spectacular.

Iată rezultatele înregistrate : seniori, cl. 50 cmc : **Aurel Tănase** („Danubius" Galați) ; juniori mari : **Marin Valentin** („Automobilul" Galați) ; juniori mici : **Octavian Gere** („Pescărușul" Constanța) ; fete : **Mariana Roșca** („Automobilul" Galați).

T. SIRIOPOL-coresp.

BUCURIA DE A FI ZBURĂTOR...

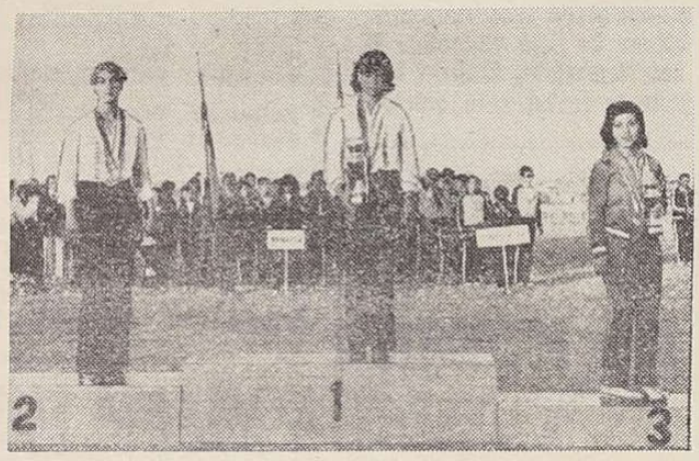

Maria Șulean, *locul 2 în clasamentul general (f) al „Balcaniadei aeronautice". Pe locul 1 — Nina Ioniță.*

Urmărim fără a clipi din ochi avionul care se răsucește în văzduh, ametitor, cuprins parcă de o ciudată beție a zborului. Acolo, în carlinga păsării măiestre, pilotul acționează, însă, cu calm și precizie comenzile, iar aparatul îl ascultă ca o ființă inteligentă și supusă. Un tonou, încă unul, o cascadă de figuri acrobatice și iată-l venind la aterizare. Capota se ridică și din carlingă sare sprintenă pe aripă o fată, o tînără zveltă, cu fața îmbujorată de efort : **Maria Șulean**. Așadar, ea a făcut să ne oprim respirația cu cîteva clipe în urmă, urmărind-o sub aripa norilor, o fată pilot de înaltă acrobație aeriană, un nume nou în galeria „amazoanelor cerului". La recenta „Balcaniadă aeronautică" Maria Șulean a urcat de trei ori pe podium, o dată pe cea mai înaltă treaptă, cucerind un titlu de campioană balcanică. Și doar cu un an în urmă ea și-a luat brevetul de pilot în aviația ușoară. Cum ai ajuns atît de repede aici, Maria Șulean ? Zîmbește, se uită la fosta ei instructoare de zbor, **Nina Ioniță**, profesoara ei de acrobație de înaltă clasă — prietena ei nedespărțită — și răspunde cu modestie : **„Cum să ajung ? Muncind, învățînd de la tovarășa instructoare, de la tovarășul antrenor Constantin Manolache, și iar muncind. Fără muncă nu există bucurie".**

După terminarea liceului, nu cu mulți ani în urmă, Maria Șulean s-a înscris la școala de zbor a aeroclubului **„Gheorghe Bănciulescu"** din Ploiești, împreună cu alte fete ca ea. **„De la început a fost o elevă deosebit de sîrguincioasă, curajoasă și disciplinată. Talentul s-a ștefuit pe parcurs"** — ne spune **Nina Ioniță**. După terminarea pregătirii în aeroclub a urmat școala de aviație **„Aurel Vlaicu"**, iar în 1980 a fost brevetată ca pilot profesionist. **„După ce am urmărit întrecerile ediției trecute a „Balcaniadei", aici, la Ploiești, acum doi ani, m-am hotărît să încerc și eu înalta acrobație și mă bucur că... merge tot mai bine".**

O urmărim pe Maria îndreptîndu-se din nou spre „pasărea măiastră" pentru a relua totul de la început, a retrăi bucuria zborului, de fapt, pentru o nouă repriză de muncă. Pentru că, aici, în aviație, numai munca îți aduce bucuria de a fi zburător de elită.

Viorel TONCEANU

Răspunde Ion Postaș

ION BÎRSA, BUCUREȘTI. Pionul, ajuns pe ultima linie, poate fi transformat ÎN ORICE PIESĂ AFLATĂ SAU NU ÎN MOMENTUL ACELA PE TABLA DE ȘAH. Deci, un jucător poate avea mai multe regine pe tablă (am spus regine aceasta fiind piesa cea mai importantă, dar dacă socotește că o altă piesă îi poate servi mai bine în situația respectivă, nimeni nu-l împiedică pe jucător s-o prefere. În 99% din cazuri, însă, pionul este transformat în regină).

AUREL MITREA, CLUJ-NAPOCA. În grupa a II-a a campionatului mondial de fotbal din 1954, echipa Ungariei a întrecut cu 8—3 formația R.F.G. Cele două echipe aveau să se reîntîlnească în finală, victoria revenind de data aceasta fotbaliștilor vest-germani cu 3—2, după ce ungurii conduseseră cu 2—0 în minutul 10. Te pui cu ...fotbalul ?

IOAN MOLDOVAN, COMUNA CRISTEȘTI. Ca suporter al echipei de fotbal Dinamo, era firesc ca rezultatele acestei formații să vă fie bine cunoscute ! Mă mir că s-a găsit, totuși, cineva, care să vă contrazică în legătură cu un rezultat al lui Dinamo ! Oricum, ați cîștigat pariul ! În 1979, după ce Eintracht Frankfurt a obținut cel de-al doilea gol în min. ...93, egalînd astfel scorul general cu Dinamo, au urmat prelungirile, timp în care gazdele au înscris golul calificării.

VASILE TURCU, BRĂILA. Sînteți un suporter al Rapidului ! Echipa dv. favorită a participat la ediția 1971 — 1972 a Cupei U.E.F.A. unde, după ce a eliminat pe F.C. Napoli și pe Legia Varșovia, a fost eliminată în optimile de finală de Tottenham Londra. Parcă sufereați mai puțin pe vremea aceea, decît în ultimii ani din cauza Rapidului. Și nu numai dv !

UN OBSERVATOR AL... OBSERVATORILOR, BUCUREȘTI. Observatorii delegați la meciurile de fotbal au, mai ales, o misiune de informare, pe care, este adevărat, unii dintre ei nu și-o îndeplinesc în mod corespunzător. În nici un caz însă, observatorii nu sînt niște... supra-arbitri, care pot anula deciziile acestora. Ele sînt inapelabile. Dar, firește, dacă este cazul, observatorii trebuie să informeze Federația de fotbal asupra situațiilor respective.

Cărți noi

ÎNTÎLNIRE CU O CARTE CARE SE UITĂ GREU...

S-a împămîntenit prin redacții o anume expresie, aceea de „reporter frenetic", potrivită gazetarului-argint viu, de temperament, care își iubește meseria mai mult decît propria persoană. **Mircea M. Ionescu** este nu încape vorbă, un asemenea tip de ziarist mistuit de neliniști, pătimaș în căutarea noului și a adevărului despre sportul lui preferat, fotbalul. Înarmat cu creion și bloc-notes de la o vîrstă adolescentină, el a notat tot ceea ce l-a frapat încă din primul an de jurnalistică sportivă. Rezultatul fișelor strînse, maldăr, pe biroul de lucru ? Recentul volum, apărut în Editura Sport-Turism și intitulat „ÎNTÎLNIRI CARE SE UITĂ GREU..." Un volum-sinteză al faptelor de prim-plan petrecute într-o duzină de ani (pe stadioane și în culisele lor, în orașele și muzeele lor, vizitate de autor, uneori, într-o goană de... reporter frenetic), stivuite și reținute de un suflet avid de cunoaștere, dornic să așeze pe hîrtie ceea ce a văzut și a simțit mai intens.

...Abia ținem pasul cu el, în lectura de o noapte, furați de stilul alert, de intensitatea și sinceritatea cu care Mircea M. Ionescu trăiește bucuriile și necazurile, derulate într-o ametitoare alternanță „alb-negru" ; așa cum, dealtfel, ne apare tumultuoasa și zbuciumata viață a stadioanelor, a eroilor lor, a **„acestor bărbați fără duminici, fotbaliștii de mare performanță".**

Într-adevăr, este meritul autorului, acela de a reuși să ne transpună perfect — după 12 ani ! — în atmosfera apăsătoare a acelui 8—0 înregistrat la o partidă Legia Varșovia — U.T.A. (la prima deplasare, peste hotare, a lui „M.M.I."), în ambianța reconfortantă (o tempora !) prilejuită de un rezultat de excepție reușit de „tricolori" în ultimii ani : 2—0 cu Iugoslavia (Zagreb, mai '77), la prima sa transmisie TV a unui meci internațional.

Între aceste două memorabile episoade, autorul poposește la Tîrnava și Leeds (relatîndu-ne, cu lux de amănunte, din isprăvile lui Dinamo și Universitatea Craiova pe terenurile cupelor europene), se întîlnește, la Viareggio, în zilele unui carnaval de neuitat, cu Paolo Rossi și Giancarlo Antognoni, pe atunci „ragazzini", se întreține cu Concetto Lo Bello, vestitul cavaler al fluierului, care, impresionîndu-l pe cronicar cu marea lui personalitate, avea să-l determine, peste ani, să încerce și în... arbitraj.

Să ne oprim, însă, la deplinele reușite ale lui Mircea M. Ionescu și anume la această carte lecturată într-o noapte. A fost o noapte pierdută și... cîștigată în același timp.

Încercați și dumneavoastră, stimați cititori, acest plăcut paradox. Semnatarul acestor rînduri vă asigură că nu veți regreta.

Gheorghe NICOLAESCU

INTERVIUL NOSTRU CU prof. dr. LEONIDA GHERASIM, RECTORUL I.M.F. BUCUREȘTI

(Urmare din pag. 1)

volei, echipa masculină a Medicinei deținînd supremația pe plan național între 1945—1947, cea feminină a activat 10 ani în Divizia „A", în 1953 a ocupat locul 3. Și tot în prima divizie au fost prezente formațiile de baschet (în 1948 — locul 5) și rugby, în 1954. Sînt de remarcat și unele individualități care s-au constituit virfuri în performanță: în volei, Jean Ponova, Dumitru Medianu și Gabriela Popa; în atletism, Clement Baciu și Anca Gurău; în șah Octav Troianescu și Maria Albuleț. Aș dori să mai semnalez și un alt fapt: tradiția sportivă a I.M.F. București s-a consolidat mai ales după înființarea, în 1932, a Societății Medicale de Educație Fizică din România. Prin intermediul acesteia și urmînd exemplul prof. dr. Iuliu Hațeganu, rectorul Universității clujene, în iunie 1939 prof. dr. Ion Nitescu a înaintat decanatului Facultății de Medicină cunoscutul „Raport asupra posibilității înființării încă de la începutul anului academic 1939/40 a unui program săptămînal de educație fizică pentru studenții Facultății de Medicină din București." *S-a anticipat astfel introducerea educației fizice ca disciplină de învățămînt universitar, fapt care se va împlini după 23 August 1944.*

— Pe fundalul unei asemenea tradiții s-a creat la I.M.F. București, în anii noștri, ai socialismului, o puternică mișcare sportivă care condusă și îndrumată de comitetul de partid a atins dimensiuni deosebite. Ne amintim, de pildă, de „Cupa Carol Davilla", cu mii de participanți.

— Inițiată în 1957, cu prilejul aniversării Centenarului învățămîntului superior medical din București și dedicată memoriei celui care a pus bazele învățămîntului medical românesc, „Cupa Carol Davila" a însemnat, realmente, un model pentru toate institutele de învățămînt superior de la noi.

— Și tot ca o activitate sportivă de masă s-a impus și „Cupa anilor I", inițiată de institutul dv., cu larg ecou pretutindeni. Dovadă: astăzi nu există centru universitar în care „Cupa anilor I" să nu figureze în calendarele competiționale...

— Avînd un net caracter de masă, „Cupa anilor I", inițiată de noi în 1958, a fost preluată inițial de Centrul universitar din București, apoi extinsă în întreaga țară. Sigur, scopul ei a fost acela de a angrena în sport pe toți studenții care pășesc în învățămîntul superior, totodată și de a selecționa elemente pentru loturile reprezentative ale institutului, de a lansa în activitatea de performanță pe cei mai înzestrați. Oricum, „Cupa anilor I" a ajuns cea de a doua competiție sportivă studențească organizată pe plan republican — după campionatele universitare — în ceea ce privește numărul de participanți și interesul cu care este așteptată.

— Există, prin urmare, la I.M.F. București un cadru organizatoric închegat care favorizează desfășurarea unei bogate activități sportive de masă. Faptul a fost evidențiat și mai mult odată cu lansarea marii noastre competiții sportive naționale „Daciada"...

— Apreciată în trecut, activitatea sportivă din cadrul institutului nostru se bucură și în prezent de o reputație deosebită. Constanța și ritmicitatea organizării competițiilor pe ani de studii, caracterul lor sărbătoresc, larga popularizare de care se bucură acestea și implicit numărul mare de participanți, în medie peste 2 000, demonstrează faptul că sportul de masă a pătruns adînc nu numai în preocupările studenților, ca beneficiari direcți, ci și a conducerii institutului și facultăților, a organelor asociațiilor studenților comuniști. Dispunem de un sistem competițional stabil, eșalonat pe toată durata anului universitar, adaptat structurii anului de învățămînt și diversificat în funcție de opțiunile studenților și de baza materială existentă.

— Cunoaștem eforturile rectoratului de a asigura activității sportive a medicinișilor din București multiple posibilități de exprimare și în acest domeniu. În ultimii ani a apărut în zona Grozăvești un complex sportiv. Sînt de așteptat și alte împliniri la acest capitol?

— Consider că în momentul de față studenții noștri dispun de o bună dotare, care le asigură condiții adecvate de prezentare în concursuri și competiții, în procesul de învățămînt. Complexul sportiv de la Grozăvești, care cuprinde 4 terenuri de volei, cîte două de baschet și tenis, altul de handbal, sectoare pentru atletism, inclusiv o pistă de alergări vine în sprijinul unei activități sportive cît mai cuprinzătoare. Este meritul colectivului catedrei de educație fizică și sport pentru tot ce s-a realizat la Grozăvești, al studenților care au prestat peste 20 000 de zile muncă patriotică, al organizațiilor asociațiilor studenților comuniști. Firește că mai există loc și pentru alte împliniri. Se simte nevoia unei săli de sport, lucru care va deveni posibil odată cu încheierea lucrărilor metroului în zona complexului nostru sportiv, ceea ce va determina o substanțială îmbunătățire a procesului de cuprindere în exercițiu fizic și sport a marii mase a studenților medicinești.

În încheierea dialogului acordat cu multă amabilitate, prof. dr. *Leonida Gherasim* a ținut să precizeze :

— Considerăm că exercițiul fizic, sportul ca atare, trebuie să facă parte din preocupările studenților de azi, medicilor de mîine, adică a celor care au obligația să propage activitățile de mișcare acolo unde vor lucra — în dispensare, policlinici, în spitale. Aceasta pentru că medicul trebuie să constituie — alături de familie și școală — factorul de referință în formarea unor generații sănătoase și robuste. *De asemenea, în îndrumarea populației adulte, medicul trebuie să aibă un rol tot mai activ, pe rețetarul său exercițiul fizic e necesar să se afle cu precădere, ca un mijloc preventiv, profilactic împotriva unor factori naturali de risc și pentru a asigura masei de oameni ai muncii o capacitate de efort permanent, cu efecte directe în propășirea și dezvoltarea economiei României socialiste.*